

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

599.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 lipca 1927 r.

w sprawie częściowej zmiany ustawy o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W końcu art. 27 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. № 97, poz. 681) dodaje się następujący punkt:

„o) pomieszczenia Banku Polskiego, banków państwowych lub prowadzonych przy udziale funduszy Państwa, oraz pomieszczenia komunalnych kas oszczędności”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

600.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 4 maja 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie utworzenia w okręgu szkolnym krakowskim komisji egzaminacyjnych szkolnych dla kandydatów na czeladników.

Na podstawie art. 1 ustawy z dn. 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. № 50, poz. 304) oraz na podstawie § 99-b ustawy przemysłowej austriackiej (nowela z dn. 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. austr. № 26) zarządza się co następuje:

§ 1. Pracujący w rzemiośle na obszarze okręgu szkolnego krakowskiego, którzy dla braku szkół zawodowych doksztalcających w danej miejscowości, lub też wskutek bardzo ważnych, umotywowanych powodów, nie mogli uczęszczać do takich szkół, a posiadają świadectwo nauki w zawodzie, — mogą uzyskać pozwolenie na składanie egzaminów przed komisją egzaminacyjną szkolną, celem uzyskania świadectwa, zastępującego świadectwo odejścia ze szkoły uzupełniającej względnie świadectwo frekwencji przewidziane w § 104 i w § 104-d ust. przem. austr. (nowela z dn. 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. austr. № 26).

§ 2. Podania o udzielenie zezwolenia na składanie takich egzaminów kandydaci mają wносить pisemnie do kuratorjum okręgu szkolnego krakowskiego.

Do podania, zawierającego krótki i zwięzły życiorys kandydata, napisany własnoręcznie, należy dołączyć: 1) metrykę urodzenia, 2) świadectwo nauki w zawodzie, 3) dowód stwierdzający, że kandydat ukończył 18 lat życia i nie mógł uczęszczać do szkoły dokształcającej zawodowej — względnie jej ukończyć, 4) ewentualne świadectwa szkolne, 5) dwie fotografie z poświadczeniem tożsamości.

§ 3. Na podstawie przedstawionego kuratorjum okręgu szkolnego podania, kuratorjum rozstrzyga o dopuszczeniu kandydata do egzaminu i zawiadamia o tem przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, któremu przesyła podanie kandydata wraz z załącznikami.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej zawiadamia pisemnie kandydata o decyzji kuratorjum i ewentualnie o terminie egzaminu.

§ 4. Ustanawia się 3 komisje egzaminacyjne, a mianowicie: w Krakowie, Tarnowie i Nowym Sączu. Miejsce urzędowania komisyj wyznacza kurator okręgu szkolnego krakowskiego.

§ 5. Komisję egzaminacyjną powołuje kurator okręgu szkolnego krakowskiego na przeciąg jednego roku. W skład komisji wchodzi:

- a) przewodniczący,
- b) 1 egzaminator dla przedmiotów ogólnokształcących,
- c) 1 egzaminator dla przedmiotów zawodowych.

Ponadto wyznaczeni być mają zastępcy członków komisji.

Nadzór nad egzaminami komisji sprawuje delegat kuratorjum okręgu szkolnego krakowskiego. Delegatowi przysługuje także prawo stawiania pytań podczas egzaminu.

§ 6. Komisja posiadać będzie pieczęć z napisem: „Komisja Egzaminacyjna Szkolna dla kandydatów na czeladników w”

Pieczęć przechowuje każdorazowy przewodniczący komisji i przekazuje ją swojemu następcy, łącznie z aktami komisji, protokółarnie, na zlecenie kuratora okręgu szkolnego.

§ 7. Egzaminy mają się odbywać zasadniczo dwa razy do roku w odstępach co najmniej 3 miesięcznych. Terminy egzaminów ustala kurator okręgu szkolnego.

§ 8. Z przebiegu egzaminów komisja spisuje protokół. Wiadomości wykazane przez egzaminowanego komisja ocenia, jako „dostateczne” lub „nie-dostateczne”, decydując większością głosów.

Egzaminowanemu, który według oceny komisji wykazał na egzaminie wiadomości „dostateczne”, komisja wydaje świadectwo odbycia egzaminu, zastępujące świadectwo odejścia ze szkoły uzupełniającej względnie świadectwo frekwencji, wymagane przy składaniu egzaminu czeladniczego, w myśl § 104 i § 104-d ust. przem. austr. (nowela z dn. 5 lutego 1907 r. Dz. u. p. austr. № 26).

W razie ujemnego wyniku egzaminu, może egzaminowany zgłosić się ponownie do egzaminu w jednym z następnych terminów po upływie najmniej trzech miesięcy.

Egzaminowany może powtarzać egzamin najwyżej 2 razy.

§ 9. Kandydaci, dopuszczeni do egzaminu, składają na ręce przewodniczącego komisji opłatę w wysokości 7 zł. Opłaty egzaminacyjne służą na pokrycie kosztów, związanych z urzędowaniem komisji egzaminacyjnej.

§ 10. Członkowie komisji egzaminacyjnej otrzymują za udział w egzaminach wynagrodzenie, a mianowicie: przewodniczący po 4 zł., zaś egzaminatorzy po 3 zł. za egzamin każdego kandydata.

§ 11. Do obowiązków komisji egzaminacyjnej należy prowadzenie spisu kandydatów, zgłaszających się do egzaminu, oraz składanie kuratorjum okręgu szkolnego szczegółowego sprawozdania z dokonanych czynności, w ciągu 2-ch tygodni po każdorazowym zakończeniu egzaminów. Komisja będzie posługiwała się drukami, zaleconymi przez władze szkolne.

§ 12. Egzamin obejmuje: 1) język polski, 2) naukę o Polsce, 3) rachunki, 4) geometrię, 5) księgowość, 6) rysunek zawodowy, 7) przedmioty teoretyczne, dostosowane do potrzeb zawodu. Egzamin może odbywać się częściowo piśmiennie, częściowo ustnie.

Materiał egzaminacyjny: 1) z języka polskiego: dobre czytanie i opowiadanie przeczytanego ustępu, znajomość ortografii, — napisanie przemysłowej oferty, cennika, kwitu, poświadczenia, zamówienia, telegramu; 2) z nauki o Polsce: geograficzne położenie Polski, państwa graniczne, główne rzeki, miasta w Polsce, bogactwa mineralne; podział Rzeczypospolitej na województwa; władze państwowe, Sejm, Senat, izby, stowarzyszenia przemysłowe; 3) z rachunków: miary, wagi; cztery działania rachunkowe na liczbach całkowitych i ułamkach dziesiętnych i zwykłych; ponadto dla zawodów przemysłu metalowego, budowlanego i drzewnego: obliczenie pól figur prostych, oraz powierzchni, objętości i ciężaru brył podstawowych; 4) z geometrii: podstawowe wiadomości o linii, kącie, trójkącie i czworoboku, o kulach, o bryłach prostokątnych, wykreślenie ich i obliczenie pól i objętości. Ponadto dla zawodów przemysłu metalowego, budowlanego i drzewnego: kreślenie wieloboków, elipsy, linii jajowej, spiralnej oraz zasadnicze wiadomości z geometrii rzutowej: o rzucie punktu, prostej i bryły w najłatwiejszym ustawieniu wraz z przekrojami bryły; 5) z księgowości: znajomość i potrzeba prowadzenia zapisów przychodów i rozchodów, dziennik, księga kasowa, księga główna, księgi pomocnicze; 6) z rysunków, tylko dla zawodów rysunkowych: elementarny szkic najprostszego przedmiotu oraz rysunek techniczny obiektu, w zakresie zawodu wchodzącego; 7) z wiadomości zawodowych: a) o sposobach nabywania i przechowywania, użycia i obchodzenia się z surowcami materiałami, oraz o cechach narzędzi i maszyn, używanych w danym zawodzie, b) kalkulacja ceny własnej i sprzedażnej.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski